

Szoftver–ház a körúton

A házat leginkább mozgásban látjuk. Napsütésben tükröződésekkel, lámpafényben tovasuhanva, reggeli ködben fókuszálva – tisztességesen árulkodik a Siemens-világról. A határozott külső megjelenés az igen erőteljes és igényes megbízói arculat alapján és a természetes szakmai kihívás nyomán született. Belső világát mérnöki racionalitással, egyszerűen-praktikusan alakították ki. Működik.

A Hungária körút egy olyan gyorsforgalmi út a belváros peremén, amely már csak néhol ad teret a városnegyedek sajátos karakterének. Maga Zugló szinte eltűnt a körútról. A környező kis utcák hihetetlenül eleven, az ott élő emberekről rejtélyesen mesélő világa, s az a villaszerű beépítés, amely fák között rejtőzködve, váratlan részletekben gazdag homlokzataival, teresedéseivel, gondozott kertjeivel egyedi atmoszférát teremt, a körutat kísérő 150 méter széles sávban nyom nélkül megszakad.

A Hungária körút mentén egy kb. 36.000 m² területű tömb 30.000 m²-ének lett tulajdonosa a Siemens. A Thököly úti bérházak fedezékében olyan beépítési terv született a tömbre, mely jól kidolgozott fejlesztési stratégiával erre a helyre koncentrálna a vállalat budapesti képviseletét (megkezdődött az Árpád fejedelem úti irodaház felszámolása, átköltöztetése). A körúti térfalat még két irodaházi egységgel tervezik befoltozni; a Semsey utcában egy többszintes parkolóház, a Gizella utcában egy irodaépület, a tömbbelsőben egy közösségi épület pedig étteremként szolgálna ki az itt dolgozókat. A közrefogott, léptéktelen belső udvar merevségét a zöldfelületek arányának fokozatos növelésével kezdik oldani, így formálni a német vállalat értékrendjének megfelelő munkahelyi környezetét.

A tervezés számos ponton óvatosságot igényelt. A Hungária körút egy építész számára kihívás: frekvenciált tervezési helyszín. A rendezési terv előírta a zárt sorú beépítést, ezt építész-makacssággal megkerülve született egy aszimmetrikus fogadó-átmeneti tér, szelíd kertészeti eszközöket használó előkert. Be kell lépni a széles pillérlábak között ebbe a térbe, és ott a feszesen szerkesztett acélszerkezet olyan erőteret képez, amely karakteresen próbálja kiváltani a zuglói villák auráját. Az emeleti irodahelyiségekből nézve a torzított-felnagyított rács egyszerű védernyőként viselkedik a körút menti munkavégzéshez.

A hatalmas üvegfalon (számomra visszatérő kérdés az ekkora üvegfelületek létjogosultsága) sejtelmes és elegáns a Siemens reklámfelirata. A le szabályozott, petrolszíni műanyag betűdobozok helyett óriásplakátokat meghazudtoló rafinériával van jelen a vállalat neve.

A Nyíri-Lauber által tervezett szomszéd épület ugyancsak a Siemens tulajdona lett, így biztosítani kellett a szintenkénti átközeledést (a teljes függőleges rendszert átvéve) emellett, hogy a homlokzati illeszkedés is szerkesztett megoldást kívánt. A tervezők a Nyíri-Lauber féle ház készítő burkolatát folytatva (és erős építészeti elemként végigkísérve a homlokzati pillérlábakon) az új épületet egy lépcsőházi egységgel ízesítették ide, megtalálva a tö-

mör szerkezet és az áttört felületek érzékeny arányát. Ugyanitt a korábbi szerzőpáros az északi szomszéd felé a maga korában eredeti, mai szemmel nem éppen mintaszerű kapcsolódással élt.

A ma épülő ház jelzést küld technikai megoldásaival, állást foglal gépészeti felszereltsége, anyaghasználata, rögzítéstechnikai megoldásai, statikai bravúrai alapján. A helyszín és maga a funkció egyfajta korlátozást tesz; akár jó, akár rossz értelemben.

A ház szerkezeti rendszere leolvasható, hierarchikus; emellett számomra idegen, ahogy a RAL9006 műanyag porfestés egységes mázként vonja be.

A gépészeti tér különös tömegformálással kapott helyet a lapostetőn, kiütemléseivel elszakad a szerkezeti váz kötöttségeitől, mégis sajátosan – helyzetéből adódóan visszafogottan – ráerősít a ház „ipari design” jellegére.

A ház fémhálóműanyag színűre festett francia horganyzott acél hullámlemez burkolatot kapott, s a ma hozzáférhető legfejlettebb árnyékoló-rendszert, melyet a tetőn elhelyezett intelligens szél- és hőérzékelő központi-lag irányít (évszakonként más-más benapozási szög szerint állítja be a zsaluk szögét, 45 km/h sebesség feletti szélnél automatikusan behúzza, megvédi a zsalukat stb.); az irodahelyiségekben dolgozók egyénileg módosíthatják a szabályozást. E játék jóvoltából szinte munkaasztalonként változik a homlokzati fal mélysége, szemben a ház „hétvégi szigorúságával”.

A házba belépve fokozatosan tárul fel a belső anyaghasználat teljes skálája. Szürke gránitburkolat van a bejáratnál, lépcsőházi közlekedőkben, liftelőterekben. (A belső térben a fehérre festett vasbeton körszlopok sajnos furcsa zoknit kaptak a gránitlapok sokszögű szorításában.) A folyosókon felettünk álmennyezet, lent szürke padlószőnyeg fut (alatta padlócsatorna, ami kicsit imbolyog). A hosszú középfolyosó nyugati határoló fala tagolt, a félkör pillérek meglepetésemre inkább lemerevítették, mintsem feloldották a közlekedő teret. Az irodákban szintén padlószőnyeg feszül a fehérre festett, könnyen átalakítható gipszkarton válaszfalak között. A fehér, Schüco profilú nyílászárók alatti parapetben végigfut az áttekinthető, könnyen karbantartható gépészet, fűtés, villany. A helyiségek kissé szigorú hangulata alighanem feszes munkatempót diktál.

A tervezési program szempontjából fontos volt, hogy a területen szigorú beléptetési rendszer van; folyosóegységenként elektronikus kulcsokkal korlátozható-ellenőrizhető mindenfajta mozgás az épületekben. A ház bejárásánál ilyen mágneses kártyával rendelkező kísérőm Bary István volt, a beruházásokkal foglalkozó önálló részleg építész-mérnöke. Összességében a Siemens anyaghasználata, színvilága (melybe például a piros szín nem fér bele, pontosabban csak a sok-sok Coca-Cola automatával csempészhető ide), grafikai jeleinek rendszere, a bútorok formai kötöttsége (pl. porta) egy mára kialakult, alaposan megtervezett arculat része. Vastag, igen részletes katalógusokban határozták meg a cégautók feliratait, annak nemcsak grafikáját, de annak pontos rögzítési koordinátáit, a floppy-feliratok stílár megjelenését – akár az épületek számozási rendszerét. Ebbe tartozik a porfestett vasbeton oszlopok kör alakja és a füstmentes lépcsőházi tér acélszerkezete az acél korlátokkal, a szürke gránit járólappokkal. Ahogy bármely újonnan épült Siemens irodaházban ezt az acél lépcsőt találjuk.

Szintén kizárólagos a 7,20 x 7,20 méteres szerkezeti váz és az épület funkcionális rendszere: a középfolyosó, a függőleges közlekedések mellé telepített vizes helyiségek és a közös konyha, a sorolt irodahelyiségek.

Komoly viták, hosszú egyeztetések – a nagyvállalat részéről prof. Standke építésszel – eredményeképp jött létre a ház, például a Nyíri-Lauber-féle épület köburkolatának alkalmazásakor az új homlokzaton. Ennek elfogadtatása végül is szerencsés egyensúlyt igazol az egész ház tervezése során a megrendelő – 150 év alatt kialakított – arculata s a magyar tervezők szakmai érvei között.

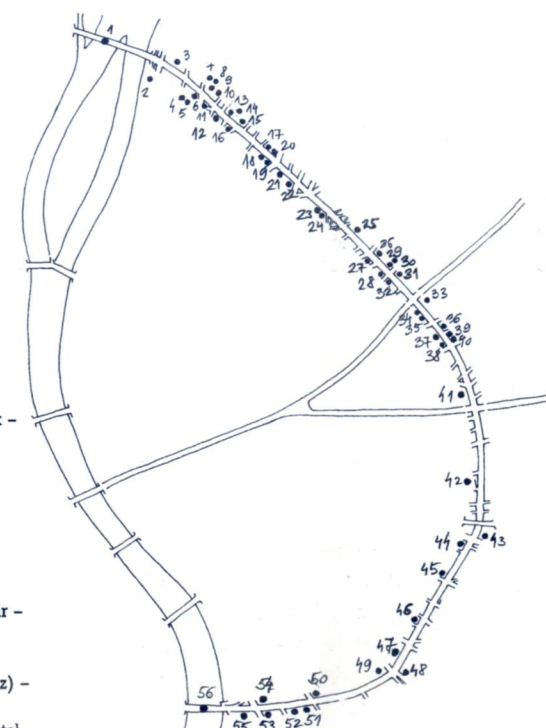
Egy ekkora irodaház feldolgozása ma már értelemszerűen csapatmunka. A funkcióból adódó egyszerűség-átláthatóság, a tervezésére jutó korlátozott idő sematizált, általánosan használható, problémamentesen sorolható részletekkel dolgozik. A belső terek kialakításában, anyagkezelésében nem tud olyan meglepetést, finomságokat felmutatni, mint azt a körúttal való kommunikálással tette.

Összinté építész. A nyugati megrendelő megkötéseit a homlokzat szerkezetére és anyaghasználatára, a belső tér formai és funkcionális kialakítására érzélgősség nélkül, mérnöki józansággal megoldja. Vállalja az adottságokat, és egy tisztán érthető, vitathatatlanul erős építészeti gondolatot közöl. A megrendelő elégedett. A ház a Siemens műszaki „terméke” lett.

Kívül csinos, belül megbízható.

■ KOVÁCS ÁGNES

A Hungária körút pillanatnyi építészeti keresztmetszete (a szerző által hozzáférhető adatok alapján)

1. Árpád híd, 1950
2. Elektromos művek sportcsarnoka – Janáky István, 1988
3. Árpád híd pesti hídfő, lakóépületek – Gáspár Tibor, 1960
4. Szikra Lapnyomda
5. Árpád Center irodaház
6. Árpád híd buszpályaudvar – Vikár András, Lukács István
7. Nyugdíjfolyósító Igazgatóság – Dül Dezső, 1967
8. Országos Egészségbiztosítási Pénztár – Pécsi György, 1993
9. Magyar Államkincstár (Eredetileg MSZMP kerületi székház) – Pázmándy Margit
10. BRFK-OFRK – Finta József, Fekete Antal, Plájer János, Gondos Attila, 1997
11. József Attila Színház és lakóépület (volt pártház) – Vidos Zoltán, Tarján László, 1950
12. Lakóépület – Zöldy Emil, 1954
13. MH Központi Honvédkórház oktatási tömb – Kapy Jenő, 1988
14. MH Központi Honvédkórház új épület – Rimely Károly, 1988
15. MH Központi Honvédkórház rendelő-intézeti szárny – Ulrich Ferenc, 1966
16. Mitsubishi Autószalon és Duna Interservice
17. ÖMV benzinkút, parkolóház és irodaház
18. Lakóépület és bútoráruháza – Maczelka László
19. Domus lakberendezési áruháza – Lázár Antal, Reimholz Péter, 1974
20. Colonia Biztosító – Halmos György, Tihanyi Judit, 1991
21. Michelfeitz lakberendezési áruháza – Ivády Zoltán, 1995
22. Országos Mentőszolgálat főigazgatósága – Molnár Péter, Koris János, 1978
23. Vidámpark – Elvarázsolt kastély – Török Ferenc és Puhl Antal, 1987
24. Vidámpark – Hullámvásút – Dragon Ervin, 1924
25. Vegyész
26. Budapesti Elektromos Művek alállomás – Birbauer Virgil
27. Volt Vegyerterv székház, irodaház
28. Metalimex-Konsumex irodaház – Tolnay Lajos, Herald László, 1978
29. Lakóház – Cséti István, 1923
30. Bank székház, átépítés – Kapy Jenő, Kiss Gyula, 1994
31. BRFK Közlekedési rendszete
32. Vakok Általános Iskolája és Nevelőotthona – Baumgarten Sándor, Herczeg Zsigmond, 1904
33. Pest Megyei Bíróság épülete – Kiss E. László, 1963
34. Telefongyár irodaházépület – Nyíri István, Lauber László
35. Siemens irodaház – Lázár Antal, Reimholz Péter, 1999
36. Kenyérgyár – Mináry Olga
37. Vám- és Pénzügyőrség Fővárosi Parancsnoksága – Paulina András Mihály, Daragó László, 1999
38. Lakóház-együttes – Zöldy Emil, 1954
39. Benzinkút
40. Volt Kontrax, ma L'Oréal irodaház – Molnár Péter, Sylvester Ádám, Vajai Tamás, 1994
41. Körszint – (szovjet szerkezet alapján) Kiss István, 1982
42. MTK Sportklub sporttelepe
43. Északi Járműjavító telepe
44. Ipari csarnok, Ganz Hajtóműgyár – Vincze Pál, 1961
45. Volt Ganz irodaház – Palcsik Sándor, Virágh Pál, 1954
46. Magyar Természettudományi Múzeum – Növénytar – Körössi Albert, 1911
47. Ferencvárosi Tornaklub sporttelepe – Kapsza Miklós, Schall József
48. Kórházpavilon – Rimanóczy Gyula, Vedres György, 1971
49. Kórházpavilon – Rimanóczy Gyula, Vedres György, 1971
50. Citroën Autószerelv és szalon
51. Ford Autószerelv és szalon
52. Benzinkút
53. LG Electronics
54. Lurdy Ház – Gondos Csaba, Gondos Attila, 1998
55. Peugeot Autószerelv és szalon
56. Lágymányosi híd – Dévényi Sándor, Reimholz Péter, Sigrai Tibor

**SIEMENS TELEFONGYÁR IRODAHÁZ,
BUDAPEST, 1999 /
SIEMENS TELECOMMUNICATION
OFFICE BUILDING**

Építészet / Architecture: A&D Stúdió Kft.

Felelős építész tervezők / Architects:

Lázár Antal, Reimholz Péter, együttműködve
prof. Gunter R. Standke építésszel

Építész munkatársak / Fellow architects:

Stocker György, Sükösd Zoltán, Bartos Erika,
Bánsági Szilvia, Ruppenthal Judit,
Kulcsár Zoltán, Szabó Edit

Tartószerkezet / Structures:

Bartók Miklósné, Iványi Kálmán – Szigma Stúdió

Épületgépészet / Plumbing:

Garancsy András – Projekt 5 Stúdió Kft.

Külső közmű / Outdoor utilities: Bíró Péterné –

TETA Tervező és Tanácsadó Mérnökiroda Kft.

Elektromos tervező / Electricity:

Kun Gábor – HPM Iroda Kft.

Kerttervező / Landscape design:

Török Péter – Artboretum Kft.

Közlekedés / Traffic: Szegő János – Közlekedés Kft.

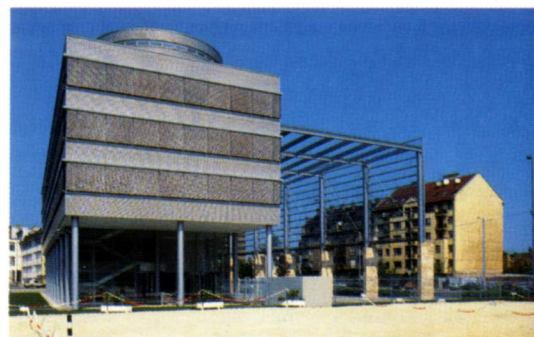
Konzulens / Consultants: Dipl. Ing. Andreas Holz,

Ilse boll-Loibl, Rudolf Flohrshütz –

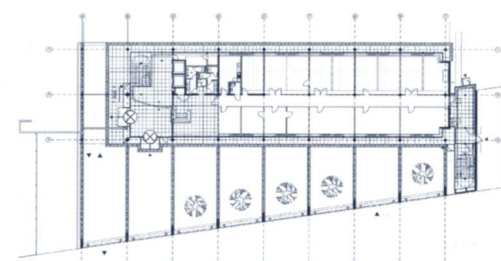
Siemens Immobilien Management GmbH & Co. OHG

Kivitelező / Main contractor: Magyar Építő Rt.

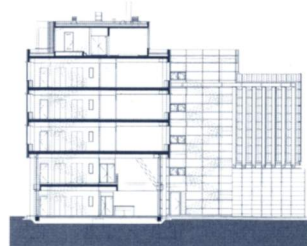
FOTÓ: HÁIDER ANDREA

Keleti homlokzat / East facade

Alaprajz / Ground floor plan

Metszet / Cross section

Homlokzati részlet, jobbra csatlakozás a régi épülethez /
Detail of the facade, connection to the older building on the right

Software-house on the Boulevard

This house we most frequently see when passing by. Either with the sunshine reflected from it, or in the halo of street-lamps when slipping along, or maybe zooming on it through the morning mist – it is a tale-bearer of a world hall-marked by Siemens. Self-assured and resolute, its appearance clearly stems from a powerful and fastidious image provided by the customer and some natural challenges of the profession. Fashioned with great accuracy and rationality betraying engineers, the interior appears simple and practical. And it works.

Located on the outskirts of the city, Hungária körút (boulevard) is a clearway which only sporadically gives free play to the individual character possessed by the districts of the city. Zugló itself has almost vanished from here. Unbelievably busy, the small streets in the neighbourhood, and its world mysteriously recounting the lives of its inhabitants together with the urban sections built in with villa-like houses hiding among the trees, the façades abounding in unexpected details, and spacious areas coming all as a big surprise completed by well-kept gardens – all these come to create a unique atmosphere, which, all of a sudden, snaps to an end, vanishing without a trace left behind when going beyond the 150-metre wide lane escorting the boulevard.

Stretching alongside Hungária körút is a block with an area of approximately 36,000 m², out of which 30,000 have passed into Siemens' proprietorship. For the site sheltering among the tenement houses located in Thököly út, there was a development plan drawn up according to which the Budapest-based agencies representing the company are to be concentrated on this very site (meanwhile they have commenced the winding up and the transfer of their office premises in Árpád fejedelem út). As is defined in this plan, the boulevard wall is to be darned by two office-block units; in Semsey utca a multi-storey car park, in Gizella utca an office building, whilst inside the block a communal building functioning as a restaurant will wait on employees. Surrounded and ill-scaled, the rigidity of the inner courtyard is to gradually be loosened by extending the green areas, thus creating „a pleasant work-place environment” suitable for the scale of values clearly articulated by the German company.

Architectural design required due foresight as to some issues concerned here. Being a frequented area of planning operations, Hungária körút reveals itself as a real challenge for an architect. Principles of city-planning to be employed here required development in unbroken rows, and were, however, side-stepped by the architects' self-will, the result of which is an asymmetrical combination of a reception area and a transition: a front garden arranged by gentle means of horticulture, which, by its proportions and atmosphere is able to evoke the special aura of Zugló villas. It is a must to enter this expanse inviting visitors to wander among the wide pillar pedestals with the tightly constructed steel framework stretching overhead as a protective umbrella. Likewise, it is an imperative to visit the upper-floor office premises in order to discover that the “prison bars”, deformed and enlarged to due proportions as they are, do not weigh down at all. On the contrary, this solution provides safety and security for work right next to the boulevard.

Set against an enormous glass partition, the rationale underlying the application of which still remains a mystery to me, is the Siemens advertisement full of presentiment with the company's name presented via a kind of artfulness belying giant posters rather than made up by the standardized petrol-tinted plastic character-boxes.

Planned by Nyíri and Lauber, the adjoining building has also passed into Siemens' hands, and consequently it seemed necessary to supply passages of communication between each of the floors (after, of course, adopting the whole of the vertical structure) as well as to

Előkert az épület és az üvegfal között /
Courtyard between the building and the glass wall

try and find an organic solution to the frontal interlock. Resuming the limestone paneling applied on the project by Nyíri and Lauber, which is ever present on the pillar pedestals of the façade as a powerful architectural component, the new building was articulated by a stairway unit with an overall impression of having created a fragile balance between the proportions of the solid structure and the pierced fretwork surfaces. In the very same place, the former collaborators chose solution then fairly original, but now less than exemplary for executing the linkage with the northern neighbour.

With its technical solutions, general engineering equipment, use of materials, fixing systems, static bravura, the house being built these days gives signals and takes a stand. The site and the function itself impose certain restrictions on the project, both in the good and the bad sense of the word.

Clear-cut and legible, the structural system of the house is based on an order of hierarchy; besides, I still find the use of RAL9006 plastic pulverized paint as a uniform glaze rather strange.

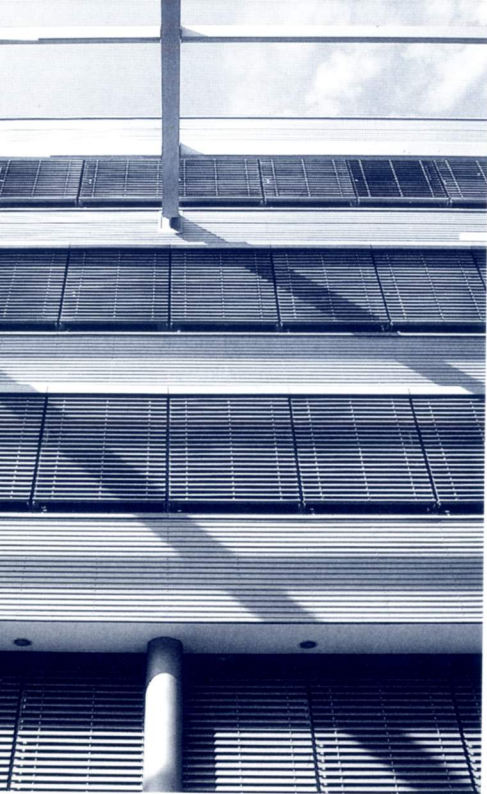
Highly unusual in its block-shaping, the mechanical section was positioned on the flat-roof, with its protrusions breaking away from the restrictions imposed upon the structural frame, and yet, mainly because of its position, it comes to emphasize and reinforce the “industrial design” qualities of the house.

Enveloped in French corrugated steel sheets galvanized with zinc and painted white aluminium, the house is highlighted by the most advanced screening system available today. This is centrally controlled by an intelligent wind- and temperature-sensitive device (changing the shutters' angle of incidence season by season, automatically pulling it in whenever the wind-speed exceeds 45 km/h in order to protect the shutters, etc.); employees working in the offices can individually change the regulation for themselves. Thanks to this scope of free play, the depth of the frontal wall varies almost desktop by desktop, as strongly opposed to the „weekendish strictness” of the house.

On entering the building, the whole variety of materials used in the interior gradually reveals itself. Both the entrance, the corridor communications and the elevator landings are graced by grey granite facing. In the interiors the ferro-concrete round-shaped columns are painted white and wear somewhat strange socks in the grip of the polygonal granite flagstones. All along the corridors, there is a suspended ceiling running overhead, whilst its counterpart underfoot is a grey wall-to-wall carpet (with a slightly shaky floor-canal beneath). The westerly wall bordering the long central corridor appears proportioned, whilst the semi-circular pillars are surprisingly stiffened down, instead of relieving the communicating areas. In the offices, there are also fitted carpets stretched between white painted, easily transformed partition walls made of plaster-carton. The parapet under the white, Schüco-profiled doors and windows has the clear-cut, easy-to-survey systems of mechanics, heating and electricity running in it.

A major consideration of the planning program is revealed in installing a strict system of admission to the premises; thus there are corridor units limiting and checking all kinds of motions and activities inside the building by using electronic keys. Equipped with a magnetic card for this very purpose, it was István Bary, the architect engineer of the independent department specialised in projects who guided me round the premises. On the whole, the material used, the palette devoid of red (a shade only to be smuggled in by a great number of Coca-Cola slot machines employed), the system of graphic symbols, the formal restriction on furniture items (a fine example of this would be the reception area) are all integral parts of an image well-developed beforehand and thoughtfully planned. The bulky, detailed catalogue of the company defines the lettering seen on the company cars, not only as their graphics, but also defining the co-ordinates for a precise fixing, the stylistic appearance of floppy-superscriptions, and the system to be used for the numbering of the

buildings. Coloured with pulverized paint, ferro-concrete columns with their round shapes and also the steel-framed smoke-free staircase with its steel railings and grey granite flagstone paving fit well into this image. This would exactly mean that we can expect to come across the very same steel stairs in any of the newly built Siemens office blocks.

Within the structural frame, which measures 7.2 meters by 7.2 meters, there is yet another exclusive functional system made up by the central corridor, the water-supplied rooms located round the vertical communications, the communal kitchen and the rows of offices.

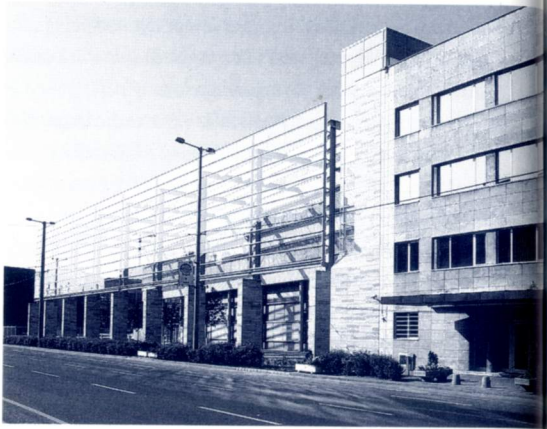
With architect professor Standke on behalf of the company, heated debates and lengthy reconciliations resulted in the completion of the house. On one of these occasions, the idea of applying the stone-facing used on the Nyíri-Lauber house to the new façade cropped up. The final acceptance of this concept presupposes a fortunate balance between the customer – with a 150-year-old image in his mind – and the Hungarian designers' professional arguments.

According to the sense, building a house of such dimensions nowadays has to be team-work. Resulting from the function itself, it is simple and easy to conceive, and yet, the limited time allowed for planning brought about some

schematized, generally applicable details exempt from problems. Unlike in the communication with the boulevard, in the arrangement of the interiors there are no surprises or delicacies to be found.

A sincere kind of architecture. As articulated by the customer from the west, the stipulations concerning the structure of the façade, the choice and use of materials, the formal-functional arrangement of the interior have been executed by unemotional and sensible engineering. Facilities and endowments taken charge of, the project communicates and conveys a clear-cut, easy-to-understand and yet undoubtedly powerful concept of architecture. The customer is satisfied. The house has much become a technical product of Siemens. Externally attractive, internally reliable.

■ ÁGNES KOVÁCS

A tervezés során figyeltünk a stílust adó formákról való lemondás módszerével együtt járó veszélyre is, ami az elkészült épületen is megfigyelhető. Ha az árnyékoló zsalukat leeresztik, az épület kilép architektonikus mivoltából és formatervezett tárggyá válik. Ekkora tárgy viszont nincs is, mert az ekkora tárgy leginkább épület szokott lenni.

A tárggyá válás veszélyeinek elkerülésére, így utólag úgy látszik, jó szolgálatot tettek olyan restségek, melyek a megszokott módon ráhordott rétegek révén az épületet eltávolítják saját valóságától (pl. ilyen a két-szintes pillér és a két alsó szint visszaugratása, vagy a galériás előcsarnok, de ugyanígy az előkert pergolaként való értelmezése egy szabadonálló üvegfal bátor gesztusa helyett, sőt az előtér városi köztérként való kezelése is). Ezek hivatkozások ősi toposzokra, reflexműködés eredményei.

Vannak azonban az épületként való értelmezhetőségnek olyan segítői, melyekre hasonló esetekben nyugodtan lehet számítani. Ezek azok, melyek mindig az épület anyagi és téri valóságának köszönhetik létüket. (Esetünkben például az üvegek transzparenciája, a fények, a tükröződések, az ezüstös felületek csillogása, az áttört szerkezetek többretegűsége, a gazdag árnyékhatások, a többretegűséggel összefüggő kitakarások felfedezésre serkentő hatása, az előkert álperpektívája, de a kompozícióba látszólag nem illő travertin élénk hatása és a vörös levelű juharfák fegyelmzett sora is.)

■ LÁZÁR ANTAL – REIMHOLZ PÉTER

LÁZÁR ANTAL DLA

Született: 1941 Győr

Tanulmányai:

1966 BME Építészmérnöki Kar
1970–72 MÉSZ Mesteriskola

■ Szakmai tevékenység:

1966–85 IPARTERV, tervező, irodavezető helyettes
1985–86 MATERV – igazgató, tervező
1986– BME Építészmérnöki Kar – egyetemi tanár
1988– BME Építészmérnöki Kar – tanszékvezető
1997 DLA

■ Szakmai közéleti tevékenység:

1981–91 Magyar Építőművészek Szövetsége főtitkára
1995–96 Magyar Építésszek Kamarája és Szövetsége elnökhelyettese
1996–98 Magyar Építésszek Szövetsége elnökhelyettese
1996–98 Magyar Építész Alapítvány kuratóriumi elnöke
1996– Mestertestület tagja

■ Díjak:

1975 Ybl Miklós-díj
1986 Ipari Építészet Európa-díja
1988 Reitter Ferenc-díj
1996 Év Lakóháza-díj

■ Fontosabb munkák:

1975 Budapesti Domus Áruház (Reimholz Péterrel)
1976 Székesfehérvári Domus Áruház (Reimholz Péterrel)
1981 Fővárosi Hulladékhasznosító Mű Egyetemi Sportközpont (Magyar Péterrel)
1998 Veszprémi Megyei Könyvtár rekonstrukciója (Szécsi Zoltánnal)
1999 SIEMENS Irodaház (Reimholz Péterrel)

FOTÓ: BUSZNOVSKY TANÁCS

A&D Stúdió, balról jobbra: Szécsi Zoltán, Bánsági Szilvia, Sükösd Zoltán, Ruppenthal Judit, Stocker György

STOCKER GYÖRGY

Született: 1955 Budapest

Tanulmányai:

1973–78 BME Építészmérnöki kar
1978–80 Tudományos Továbbképzés Ösztöndíj,
BME Építészmérnöki Kar Ipari és Mezőgazdasági Épülettervezési Tanszék

■ Szakmai tevékenység:

1980–89 BME, tanársegéd
1989–91 TETA GmbH. Graz, ügyvezető
1991– A&D Stúdió Kft., igazgatóhelyettes
1992– BME Ipari és Mezőgazdasági Épülettervezési Tanszék, meghívott oktató

MAGYAR PÉTER

Született: 1937 Békéscsaba

Tanulmányai:

1967 BME építészmérnöki diploma

■ Szakmai tevékenység:

1960–1975 IPARTERV, KERTI, KÖZTI
1979–1980 Hollandiában szabadfoglalkozású építész
1980-tól az Egyesült Államokban él
Az építészet és várostervezés professzora, 1996-tól a Florida Atlantic University Építészeti Iskolájának alapító igazgatója. Korábban (1989–1996) a Pennsylvania State University Építészeti fakultásának vezetője volt. 1993-ban nyerte el a Doctor Honoris Causa címet a Budapesti Műszaki Egyetemen.

■ Oktatási tevékenysége az említetteken kívül:

1968–1975 BME Építészmérnöki Kar
1975–1980 Ahmadun Bello University, Zára, Nigeria
1980–1981 Cincinnati University, USA
1981–1989 Auburn University, USA
1988 Royal Academy of Arts, Koppenhága,

vendégprofesszor

1992– University of Monterrey, Mexico

1993-ban a BME díszdoktora lett

Tagja a Magyar Építésszek Szövetségének, az Igazgatói Tanács tagja az AIA (American Institute of Architects) Florida Association-jében.

■ Tervezőtársként közreműködött a következő munkákban:

Bucks County Community College, Pennsylvania, USA
Public Safety Building, Pittsburgh, Pennsylvania, USA
Orange County Community College Art School, California, USA

■ Vezető tervező:

Alabama State Office Building, 1989

Számos pályázaton indult és ért el sikereket saját terveivel vagy tervező társakkal közösen.

1993 májusában a Budapest Galéria kiállításon mutatta be Magyar Péter munkásságát.

1998-ban Thought Palaces (Gondolat Paloták) címmel jelent meg főképp építészeti rajzokat tartalmazó kötete a holland Architectura and Natura kiadónál.

Legjelentősebb hazai munkája az ELTE-BME Sportcsarnok a Lágymányoson, közös alkotása Lázár Antal DLA építésszel.

■ Fontosabb munkák:

1983 Négylakásos társasház, Bp. Diósárok út. 29.
1984 BUVIZIG üdülő rekonstrukciója, Bp. Királyok útja (Pölöskey Péterrel)
1985 OTP fiók, Budapest, Szent Gellért tér (Wagner Péterrel)
1989 IBUSZ főiroda rekonstrukciója, Budapest (Pölöskey Péterrel)
1995 Balatonföldvár, üdülőrekonstrukció
1996 Egyetemi Sportközpont, Budapest, építész munkatárs (vezető tervezők: Lázár Antal, Magyar Péter)
1998 Siemens irodaépület, Budapest, építész munkatárs (vezető tervezők: Lázár Antal, Reimholz Péter)
1998 Sportcsarnok tanulmányterve, Budapest, Kőbánya (Lázár Antallal)
1999 BME – ELTE Egyetemi kerítés, Budapest
1999 Siemens üzemi étterem és konyha (Reimholz Péterrel)

SZÉCSI ZOLTÁN

Született: 1963 Budapest

Tanulmányai:

1983–1988 BME Építészmérnöki kar
1990–92 MÉSZ-ÉK Mesteriskola, XI. ciklus

■ Szakmai tevékenység:

1986 BME Tudományos Diákköri Konferencia, I. díj: „Kitekintés Magyarországot II. világháború utáni szakrállis építészetére”
1988 diplomaterv a Középülettervezési Tanszéken (konzulens Török Ferenc)
1989 három hónapos építészeti tanulmányút és szakmai gyakorlat Georg Vårhelyi stockholmi építész irodájában
1989–91 KÖZTI, tervező
1991– A&D Stúdió Kft., építész tervező
1993 vezető tervező
1993 meghívott oktató a BME térítéses képzésén, „Urban design” című tárgyban
1996 BME Építészmérnöki Kar Urbanisztikai Intézet, oktató „Komplex tervezés”, illetve „Diplomatervezés” című tárgyakban

■ Fontosabb tervek és pályázatok:

1989 Leányfalui református templom, tanulmányterv
1990–91 KÖZTI Rt. új irodaháza, Budapest. Tervpályázat I. díj, majd elvi építési engedélyezési terv
1993 OTP bankfiók, Bábolna. Engedélyezési és kiviteli terv (Lázár Antallal)
1993 Budapesti Vidámpark délkeleti részének rekonstrukciója, I. ütem (Nagy Ivánnal)
1995–97 Eötvös Károly Megyei Könyvtár rekonstrukciója, Veszprém (Lázár Antallal).
1995 Gödöllői Agrártudományi Egyetem, Egyetemi Könyvtár és Agrárinformációs Központ, meghívásos tervpályázat I. díj, majd építési engedélyezési tervek (Lázár Antallal).
1997–99 Magyar Köztársaság berlini nagykövetségi épülete (a Tér 4. Kft., az A&D Stúdió Kft. és az Iparterv Rt. alkotta tervezőcsoport tagjaként, vezető tervező Sylvester Ádám).
1998–99 Budapesti Hulladékhasznosító Művek szociális és irodaépületének homlokzati rekonstrukciója és bővítése. Engedélyezési és versenyeztetési tervek (Lázár Antallal).